

És típica la forma de bec d'ocell que tenen alguns d'aquests cims, especialment el que es veu en l'espectacular dibuix que ens dona l'obra de l'Arxiduc, dominant *Biniagolfa*. Observeu que el nom genèric *bec* també es va repetint: *Bec de Ferrutx, sa Beca* o *ses Beques*.

En conclusió de tot això és convincent suposar que el nom fos primitivament PINNA CŪRVA, convertit en *Binagorba* pel mossàrab: la influència aràbiga hi introduí, per una part, *Bini*, i per altra part hi barrejà un poc el mot tan corrent *Algorfa*. D'aquí aquesta *f* que reemplaça la *b*.

-AGUAL, *Bim*. (Binissalem, Mall. 18, d-9)

Llogaret amb església, que ja figura escrit així en el Mapa Despuig; és petit: el nomenclàtor oficial de 1950 només li reconeix nou habitants; però Coromines el comprovà d'oïda *binjèguál*). Potser és casual que una de les cases del llogaret es digui *Son Gual* (Mascaró), o bé aquest nom ve d'aquell en forma trivialitzada. Tampoc no sembla tenir consistència l'atribució a un *Bernard Agog* que fa Quadrado (*Rep.*, 540) i que Amengual retoca en *Ben-Agog* (*Gram. Mal.*, 245) i sembla que fins hi ha qui ha volgut cercar-hi els *Gog et Magog* apocalíptics. Deu ser bonament un NP aràbic, de la robusta i general arrel °*wl*; certament també arrelada en el parlar dels nostres moros, com sigui que *RMa.* hi registra l'adj. *ayūāl* «forte»; més precisament podria ser un nom propi de formació adjectivada en -*ī*, car a Algèria hi ha avui el nom d'home °*Ayālī* (*Gouv. Gen. Alg.*), i en els mots d'aqueixa estructura el vulgar magrebí reula l'accentuació a la penúltima.

AIAMANS (Lloseta, Mall. 10, h-1)

Terrenys propers al torrent de s'Estorell, que donaren nom al Comtat d'Aiamans. Pertanyé a Arnau de Togores, i a Josep Togores, militar, humanista i bon poeta català (1787-1831).

Ens fa l'efecte d'un nom pre-romà. Potser un *AGINNOMANTIUM? És sabut que la important ciutat d'Agén, vora el riu Garona, prové d'AGINNUM, nom pre-romà, potser cèltic; i també s'ha suposat, amb bones aparences, que tingui la mateixa etimologia el poble d'Aín, a la serra d'Espadà, al sud-oest de Castelló de la Plana. Seria un nom indoeuropeu, qui sap si d'origen cèltic. La terminació ens recordaria la de *Numantia*, *Salmantica*, *Armàncies*,